

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 111 Четвъртък, 19 септември 1974 г.

(3542)

Год. XXXII

Цена 2 стотинки

16. IX - 16. X - Месец на българо-съветската дружба

ПЛОДОТВОРНА, КРИСТАЛНО ЧИСТА

Месецът на българо-съветската дружба вече е в разгара си. По този случай във вторник в окръга се състояха възбуждащи събрания, срещи и разговори с трудеците се. Една бе тема — вековната дружба, която ни свързва със Съветския съюз, братската помощ, която народите на великата страна ни оказват сега. До същият на всеки трудов човек стигнаха топли думи за два народа-братя, които рамо до рамо вървят по пътя към изградена на социализма и комунизма.

Скъп гост на колектива на Завода за запаметяващи устرويства във Велико Търново бе първият секретар на ОК на БКП Никола Василев. Той се срещна с ръководството на завода и с някои специалисти. Директорът на предприятието мж. Недко Жилевски каза как работи колективът за изпълнението на насрещния план. За осеммесечното производствена програма е изпълнена на 104 на сто, като е произведена надпланова продукция за около 400 000 лева.

Другарят Василев бе запознат и с програмата на прегледа в предприятието по обществена производителност на труда. Подчертано бе, че заводът произвежда плънки за, производителността на труда по обща промишлена продукция и по общ доход. За политическата работа говори секретарят на заводския партийен комитет Димитър Иванов.

След това другарят Никола Василев се срещна с низовите ръководители. За усилията на колектива за изпълнение на поставените задачи, за производството на висококачествена продукция говори Магдалена Праматарова и Тодор Денев.

Следобед в залата на цех „Пасивно запаметяващи устرويства“ се състоя среща на другаря Никола Василев с колектива на завода. Присъстваха близо 600 души. Първият секретар на Окръжния комитет на БКП за развитието на нашата страна по пътя на социалистическото

развитие. Особено място в словото си той отдели на българо-съветската дружба, като изтъкна решаващия принос на Съветския съюз за изграждане на социализма в нашата страна. Само през шестата петилетка, подкрепата другарят Василев, със съветска помощ се изграждат над 150 крупни обекта, в това число гиганти като химическия комбинат „Свилоза“, азопровода СССР — България, Завода за запаметяващи устرويства.

Работничката Маргарита Янева увери първия секретар на Окръжния комитет на БКП, че колективът на завода и занаятчийците изпълняват своите производствени задачи.

Драган ВЕЛЕВ

Във вторник вечерта във Велико Търново гостуваха група съветски ветерани, участници

в Отечествената война. В клуба на активните борци се състоя сърдечна среща на гости с активни борци и членове на интернационалния клуб при училище „П. Р. Славяков“. Другарят Стефан Цонев, председател на градския комитет на борците против фашизма и капитализма, запозна представителите на великата страна с историческото минало на града, с промените, настъпили в него през годините на народната власт.

Топли, сърдечни бяха думите на Николай Емелиянович Заев. „Очарова ме този пленен телен град, заяви той. И сега, когато след тридесет години отново съм тук, виждам големи промени, настъпили в него. За втори път опознавам Велико Търново и България.“

Пратениците на съветската страна разгледаха забележителностите на града.

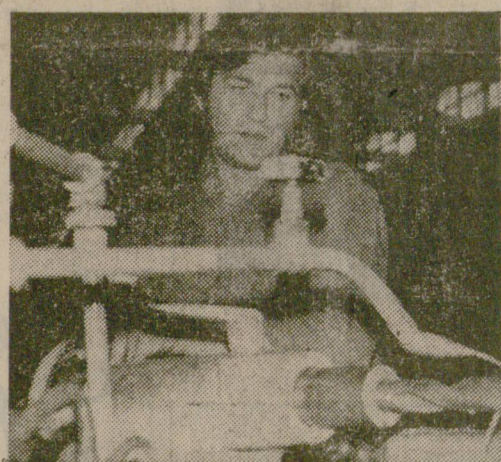
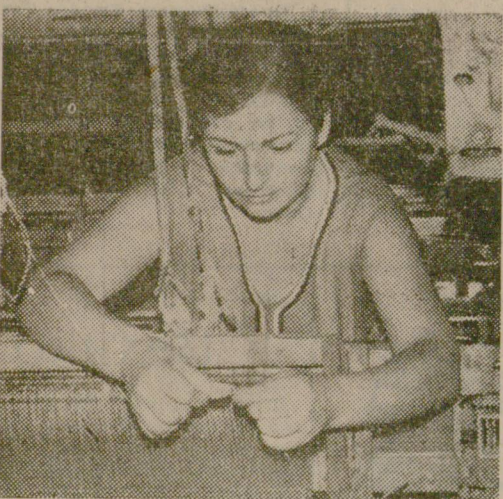
Петър ДИМИТРОВ

Разговор с ветераните

Първите съветски войни, които преди 30 години пристигнаха във Велико Търново, офицерите-журналисти Алексей Лукьянов и Василий Гаура, вчера се срещнаха с колектива на в. „Борба“. В непринуден разговор те разказаха за високоотговорните задължения на военния журналист по време на Великата отечествена война, за предпоставките и новите впечатления от старата българска столица.

Като почетни граждани на Велико Търново те присъствуваха за втори път на юбилейните тържества в града и не прекъсваха подкрепата връзка си с него. В навечерието на 30-годишния юбилей и в Ленинград, и в Киев те са изнесли много беседи за България, за Велико Търново и окръга, работят активно в дружествата за съветско-българска дружба.

Благодарим ви, съветски хора!

ГЪКАЧКАТА:

Величка Дянова от фабрика „В. Мавриков“ — Велико Търново, работи на 18 стана, модел — АТ 120, производство на Кликовския машиностроителен завод. Сигурна съм, че те са главното условие да изпълни плана си за петилетката още през април тази година. Имат висок скоростен режим на работа, някои операции са автоматизирани.

В текстилната промишленост производителността на труда се измерва с вътъкоудари. При норма 81, аз постигам от 97 до 101 вътъкоудара средно за осемчасов работен ден.

Благодаря на съветските хора, които са конструирали и изработили тези машини. Оказват ми неопределима помощ, за да дам скромния си дял в осъществяване на партийната повел — висока обществена производителност на труда.

СТРУГАРЪТ:

Стефан Райков от МЗ „Червена звезда“ — Дебелец: „Вижте го добре, този струг е истински ветеран. Това личи и от надписа „Станко-строителныя орден Ленина завод „Красный пролетарий“, фабр. № 0062, Москва, 1948 г.“

Баща ми — Деню Райков ми е разказвал, че когато пристигнал на гарата всички работници се събрали да го гледат. Докарали го до завода с биволска кола. Работил много години на него на три смея, но го пазил като очите си. Може би затова действа безотказно и досега.

Работа на струга от близо четири години. През това време основен ремонт не му е правен. Вижте колко нови модерни машини има в цеха. Но този струг ми е скъп, много скъп. Не само защото баща ми е работил на него. Правили са го съветските хора.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

НА МАСОВ ГРОЗДОБЕР!

Настъпна сезонът за брането на „Болгар“ — един от най-търсените сортове десертно грозде на външния пазар. И в повечето стопанства на окръга кооператори, работници, брягади навлязоха масово в лозята. Получените досега резултати не могат да не радват. При план да бъде изнесено 14 500 т, досега е поело път към близки и далечни страни 3840 тона едро, висококачествено грозде. Особено добре е организирана работата по брането, почистването, сортирането и предаването на гроздето в стопанствата в Лясковец — изнесло до 17 септември 567 т при план 1400, Карансен — 560 т при план 550, Павликени — 224 т при план 300, Поликраище — 274 т при план 461 и др. През тази десетдневка (от 10 до 20 септември) преизпълняват графици си лозарите от Полски Сеновец, Полски Тръмбеш, Михалци, Върбовка, Павликени, Павел и др.

Като се има пред вид, че до 25 септември изкупната це

на на гроздето от сорта „Болгар“ е най-висока — по 35 ст. за килограм екстра качество и по 25 ст. за първо качество, както и голямото търсене на този ценен плод на външния пазар основателна трябва да бъдат реднищата все още допускани слабости. В някои стопанства като Самоводене, Обединение, Долна Оряховица, Масларево, Бяла черква, Сухиндол и др. дневните графици не се изпълняват редовно. Железопътното управление — Горна Оряховица в последно време не осигурява ритмично изкарване на филналите и брането върви неритмично. На много места не се степенуват селскостопанските зали и гроздоберът все още се подценява.

Необходимо е на слабостите от организационен характер да се сложи край. Богатата реколта от грозде за износ трябва да се прибере в скъпите срокове. От това несъмнено най-голяма полза ще имат стопанствата. До 25 септември всички подходящо за износ грозде трябва да бъде обрано и предадено. Към това трябва да бъдат насочени сега общите усилия.

Понятието „1974 — ударна“ получи пълно покритие и в МЗ „Заря“ — Павликени. За осемте месеца на годината заводът постигна високо изпълнение на качествените показатели. Планът за печалбата бе изпълнен 113 на сто, за обществена — производителността на труда — 110 на сто, а себестойността бе снижена с 6 процента.

От отпадъчния материал при разкроята на ламарина бяха произведени стоки за ширпотреба — заготовки за улуци, различни планки и профили — на стойност 30 000 лева. По такъв начин МЗ „Заря“ не само укрепи още повече своята икономия, но и реално допринесе гражданите от Павликени да имат тези стоки. Борбата за икономии на материали в предприятието се води чрез строго спазване на разходните норми, намаляване пропекта на брака и прочие, но съществено дял имат и разработките на специалистите за модернизиране на производството — най-прав път за повишаване обществената производителност на труда.

През тази година в завода са изградени три научно-технически колектива, които работят общо по 7 теми от плана за технически прогрес с очакван икономически ефект 36 000 лева. Характерно за разработките им, както и за

НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

Вчера във Велико Търново се състоя научно-практическа конференция на учителските професии от социалистическите страни на тема „Съвременни изисквания към подготовката и квалификацията на учителските кадри и задачите на професията“. В нея взеха участие делегации от СССР, ГДР, Полша, Чехословакия, Унгрия, Румъния, Югославия, България, Куба, Монголия и от Международната федерация на учителските професии (ФИЗЕ).

Посрещати след обяд сърдечно на Света гора, гостите бяха запознати с историческите забележителности на старопролетния град. По-късно делегатите посетиха Великотърновския университет „Кирил и Методий“. На деловата среща с ръководството на университета и ОК на СБУ присъствуваха секретарят на ОК на БКП Маргарита Кемалова, председател на ОС на БПС Иван Златев, ръководители на окръга и града.

Вечерта конференцията започна деловата си работа. Изложение на тема „Ролата на съюзната организация във Великотърновския университет при подготовката и следдипломната квалификация на учителите“ изнесе к. и. н. Петър Тодоров. Втората беседа на тема „Задачите и ролята на педагогическия кабинет по разгръщане на масово-научнометодическо творчество на учителите в окръга“ прочете зав. педагогическият кабинет в окръжния град Димитър Петков.

По проблемите станаха оживени разисквания.

Днес гостите отпътуваха за Варна, където ще продължи научно-практическата конференция.

Донка ХРИСТОВА

В ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА

В Окръжния комитет на БКП бяха извикани да дадат отчет ръководителите на някои изоставящи промишлени предприятия и строителни организации от окръга. За причините за неизпълнението на обемните и качествените показатели докладваха стопански и партийни ръководители от Завода за телферни електро-двигатели, фабрика „В. Коларов“ и Радиозавода във Велико Търново, ЕТЗ „Янтра“ и фабрика „Рекорд“ — Горна Оряховица, химкомбинат „Свилоза“ — Свищов, Завода за ремаркета — Елена, Завода за радиатори — Стражица и ОКЗ „Бъдеще“ — Бутново.

Основните причини за изоставането на тези и някои други предприятия са: нерешени въпроси по усвояването на новите изделия (в Радиозавода, ЕТЗ „Янтра“); бавно решаване на въпросите за кооперираните доставки и материално-техническото снабдяване (в Завода за ремаркета); нарушения на технологичната и трудовата дисциплина; неправилно степенуване на за-

дачите, лоша организация на труда и производството и прочие.

Възможности за отстраняване на допуснатите слабости има. Касае се преди всичко до по-голямата инициативност и самостоятелност на стопанските ръководства при решаване не само на текущите, но и на задачите с перспективно значение за предприятието. Касае се до по-голям и действен контрол от страна на партийните организации по места при решаването на тези задачи.

Ръководителите на строителните организации — Държавно строително управление, Пътни строителни Окръжно пътно управление и поделение на строителни войски — Велико Търново — докладваха за перенесените въпроси в строителството през осеммесечното на тази година. Изтъкнато бе, че голям дял за предсрочното завършване на 30-крупни юбилейни обекти имаха и стотиците бригадири — служители, военнослужещи и ученици.

Указанието на Окръжния комитет на БКП за преодоляване на изоставането в строителството са: да се анализират допуснатите слабости, да се степенуват по важност строителните обекти и парадигмално да се използва помощта на трудеците се брягадири.

С достоен рапорт пред Окръжния комитет на БКП се представиха ръководителите на консервните предприятия и на окръжното ръководство на „Булгарприлод“, които преизпълниха осеммесечните си планове. Задачата при тях сега е максимално да се натоварят мощностите с оглед прибирането и оползотворяването на цялата селскостопанска продукция.

СРЕЩА В ОК НА ДКМС

Вчера във Велико Търново се състоя среща на бюро на Окръжния комитет на Комсомола с първия секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев.

Секретарите и завеждащите отдели информираха другаря Василев за успехите на окръжната комсомолска организация и го запознаха с въпросите, които трябва да се решават до края на годината.

Първият секретар на ОК на БКП даде положителна оценка на младежките усилия за осъществяване на партийните предначертания. Той изтъкна, че усилията сега трябва да се насочат към решителен пролом в многостранната комсомолска работа. Главна задача трябва да бъде още по-активното включване на младежите в производствени единици в борбата за изпълнение на насрещните планове за годишната и петилетката, в националния преглед на обществената производителност на труда. Другарят Василев подчерта, че особено внимание трябва да се обърне на дейността на комсомолското дружество и комсомолските групи, да се култивира чувството за отговорност към обществото у всеки отделен младеж.

(Соб. инф.)

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН

През тази година кооператорите и специалистите от ТКЗС — Карансен положили големи грижи за зеленчуковите и лозовите насаждения, а когато дойде време за прибиране на богатата реколта, своевременно създадоха необходимата организация и първи в окръга започнаха брането на доматите и гроздето за износ. На 16 септември ръководството на стопанството тържествено рапортува: „Планът за износ на доматите е изпълнен 202 на сто. Предадени сме 449 тона доматите повече. При план 550 тона грозде за износ, стопанството прелазе 560 тона...“

Нашето участие в националния преглед на обществената производителност на труда

ВЪПРЕКИ УСПЕХИТЕ

В МЗ „Заря“ — Павликени — добри стопански резултати — Нова форма — звено за рационализиране на процесите — Проблемите „чукат“ на вратата

Понятието „1974 — ударна“ получи пълно покритие и в МЗ „Заря“ — Павликени. За осемте месеца на годината заводът постигна високо изпълнение на качествените показатели. Планът за печалбата бе изпълнен 113 на сто, за обществена — производителността на труда — 110 на сто, а себестойността бе снижена с 6 процента.

От отпадъчния материал при разкроята на ламарина бяха произведени стоки за ширпотреба — заготовки за улуци, различни планки и профили — на стойност 30 000 лева. По такъв начин МЗ „Заря“ не само укрепи още повече своята икономия, но и реално допринесе гражданите от Павликени да имат тези стоки. Борбата за икономии на материали в предприятието се води чрез строго спазване на разходните норми, намаляване пропекта на брака и прочие, но съществено дял имат и разработките на специалистите за модернизиране на производството — най-прав път за повишаване обществената производителност на труда.

През тази година в завода са изградени три научно-технически колектива, които работят общо по 7 теми от плана за технически прогрес с очакван икономически ефект 36 000 лева. Характерно за разработките им, както и за

предложенията на останалите специалисти е, че се отнасят до рационализиране на процесите и пряко или косвено увеличават производителността на труда. Така например хидравличната система за шенинг, изработена по предложение на инж. Стефан Стоянов, увеличава производителността на IV-та технологична линия два пъти. Предложението на инж. Николай Ковев и Радослав Бояджиев за изменение технологията на джанта 60-10-1 „спестява“ 50 тона стомана.

Преди няколко месеца в МЗ „Заря“ бе изградено звено за рационализиране на процесите, по-точно бе утвърдена план-програма за неговата дейност през второто полугодие на тази година. Програмата обхваща четири раздела — съвместна работа със службата за научно-техническа и патентна информация; внедряване на чуждия опит; проучване и внедряване на новостите; мероприятията наистина са хубави, но звеното за рационализиране на процесите все още не е започнало пълноценен живот. И макар че някои от задачите са изпълнени, формализмът буквално задушава неговата дейност.

Тази нова форма на работа със специалистите трябва да намери пълна подкрепа от

заводското ръководство. Особено сега, по време на националния преглед на обществената производителност на труда, когато звеното за рационализиране на процесите ще изпълнява отговорни задачи. Въпреки добрите стопански резултати, постигнати през осеммесечното на тази година, проблемите вече „чукат“ на вратата на МЗ „Заря“. Бояджиевското отделение дължава да е проблем номер едно за предприятието от създаването му до сега. По различни причини една от производствените линии все още не е пусната в експлоатация. А натоварването и ефективното използване на новите мощности е фактор с важно значение за повишаване производителността на труда.

През осеммесечното на тази година МЗ „Заря“ не изпъли чувствително плана си за стокова продукция в натурата, като компенсира това неизпълнение с производството на друга, неспецифична продукция. Едва ли обаче в бъдеще такава компенсация ще се отразява благоприятно върху икономическото състояние на завода. Това е още един довод за качествено промяна на държавно-обществения преглед на производителността на труда и предпоставките.

Йордан ВЕЛИКОВ

Скъпи гости от Краков

Все по-близки стават връзките на окръга с Краковското воеводство, с което вече ни свързва няколкогодишна братска дружба. Израз на тази дружба е и пребиваващата в окръга от вторник делегация на Воеводския комитет на Обединената селска партия в Краков, която гостува по покана на Окръжното ръководство на БЗНС.

Делегацията е в състав: Владислав Цабай, председател на Воеводския комитет, инж. Тадеуш Май, първи зам. председател на Воеводския народен съвет и Болеслав Денен, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ в комитетата. По време на своето гостуване те ще се запознаят с опита на окръжната организация в съвместната работа с Партията и приноса на сдружените земледелци в социално-икономическото развитие на окръга.

Посрещати най-сърдечно на летнище София от председател на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, във вторник гостите имаха среща с членовете на ОР на БЗНС и с първия зам.-председател на Окръжния народен съвет Димитър Церов.

Вчера пратениците на братска Полша бяха в ПАК — Горна Оряховица. Те посетиха Захарния комбинат, телеуговорното стопанство в с. Крушево и териториално-стопанския клон — Полски Сеновец.

Илия МОНОВ

СИН СЪМ НА ЗЕМЯ ПРЕКРАСНА,
СИН СЪМ НА ЮНАШКО ПЛЕМЕ!

ПОТОМЪК

Брой 65 Страница за пионерите година VIII

УЧИЛИЩНИЯТ ЗВЪНЕЦ НИ ВИКА

За тридесети път училищният звънец свободно призова веселото детско ято. В лагери и команди пионерите и чавдарчетата играха, почиваха, събираха сили за училище. И ето — новата учебна година дойде. Активен и съдържателен ще бъде пионерският живот и през нея.

Репорт „Шеста петилетка“ продължава. Той ще бъде пионерският принос за изпълнение на Х конгрес за изграждане на развито социалистическо общество. Сега, когато Партията поставя пред училището големи изисквания — да възпитава високообразовани, творчески, с комунистическо поведение личности, способни самостоятелно да решават проблемите, пионерската организация със своите форми и средства на работа съдейства за изпълнение на тази всенародна задача.

Движението „Всеки да се учи по-добре“ и тази година ще се разгръне в пионерските отряди и дружини и ще поведе пионерите в поход за повече знания. В този поход всички ще вървят заедно, дружно, с важна цел — „Целият отряд — в следващия клас“.

Дружеските връзки с трудовите колективи ще се обогатят непрекъснато. В техническите кръжоци към предприятията, в срещите със специалисти и техниката, на полето и

Първият учебен ден

Първи учебен ден. Отново звъни училищният звънец. Отново родното училище се оглася от песните на чавдарчетата, пионерите и комсомолците.

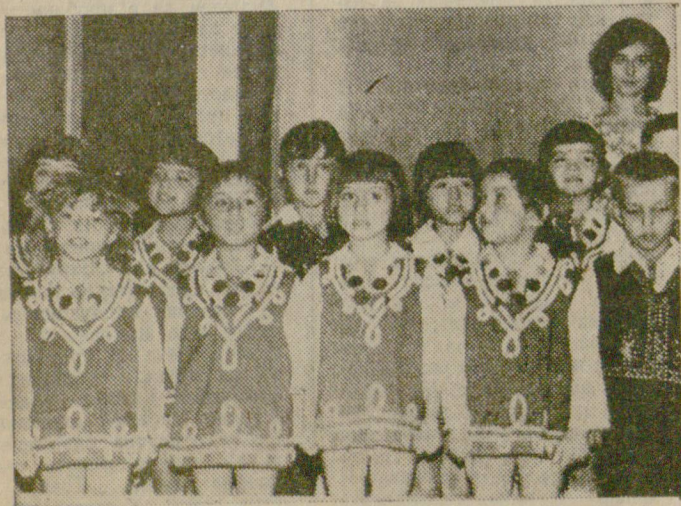
Тържествен ден в Сухин дол. В училищния двор са се стекли стотици деца, родители, учители. Разнася се пионерски сигнал. Тържеството започва. Среща на пионерското знаме. Приветствия от първия секретар на ГК на БКП Никола Обретнев, от представителите на Окръжния комитет на Комсомола, от директорите на училищата Иванка Дикова и Кирил Явашев, от ръководството на Завода за телени изделия.

Погледите са отправени към първокласниците, отрупани с цветя. С възвущащо стихотворение изразява чувствата на своите другари първокласникът Здравко Гърбов.

Настъпва най-тържественният момент. Училищният звънец запява и приканва всички към разтворените врати на дома на знанието и красотата. Първи влизат първокласниците, посрещнати радостно от мощното „ура“ на пионери и пионерки. Започва тридесет и първата свободна учебна година.

Първи час по родолюбие. Та има ли нещо по-свято и по-свободно от нашата прекрасна социалистическа родина, от нашия дивен роден край!

Неделчо ТИНЧЕВ

Откриване на новото обединено детско заведение в Дол на Оряховица

Снимка: Иван РУСКОВ

в завода ще оценим и обикнем труда. Национална гордост ще предизвика у нас запознаването с героиката на социалистическото строителство, с подвига на челниците в труда, науката и изкуството, с настоящето и перспективите на нашата страна.

Под девиза „Салют, победа!“ ще отбележим 30-годишнината от разгрома на хитлеристка Германия. Най-добрите резултати и художници ще се състезават в конкурсите „Дружба от векове за векове“. Експедиционните отряди ще организират изследователска, събирателска и туристическа дейност, свързана със 100-годишнината от Априлската епопея.

Крепни са пионерските реди

ци! Защото до чавдарчето крачи пионер, до пионера — комсомолец. Грижата за I и II клас — първите ученици на новото училище, ще бъде грижа на цялата дружина.

Горди са чавдарчетата, които ще встъпят в редовете на ДПО „Септемврийче“ в неговия славен юбилей.

Добре дошли, мили първокласници, в нашите редици!

На всички чавдарчета, пионери и комсомолци — честит празник. Много упоритост, дръзновение и успехи през новата учебна година!

Пенка КОСТОВА

директор на Окръжен пионерски дом

ЗА ТЯХ Е НАШАТА БЛАГОДАРНОСТ

В чест на славния юбилей на свободата 30 пионери и трима ръководители от училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново решихме да посетим места, свързани с героичната история на нашия край. С тази цел тръгнахме по стъпките на Габровско-Севлиево партизански отряд.

Първо бяхме на „Булдужа“. Научаваме, че през януари 1943 г. тук, в старата хижа, са намерили подслон партизаните. Поклонихме се и пред паметника на Хаджи Димитър, изкачихме се на върха и разгледахме новостроящия се пантеон. На героите посветихме и нашата програма край лагерния огън.

Ето ни на хижа „Партизанска“. Тук на 6. I. 1944 г. партизаните положили тържествена клетва. Пътят ни минава през „Равна гора“, където на 9. III. отрядът бил изненадан от врага. Започва неговият 140-километров кървав път, за да завърши със славната Балванска битка. Отрупваме паметната плоча с планински цветя и продължаваме към хижа „Корита“, където се е намирала партизанската землянка. На отсрещния хълм, Осеникова поляна, била землянката-болница. Там е загинал и нашият скъп герой, един надесетгодишният Митко Палаузов.

За него и за всички, отдали живота си за свободата, са нашите цветя и благодарност.

Петранка РАЧЕВА

Почетни членове на дружината

На миналогодишното тържество по случай откриването на учебната година гост на пионери от училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново беше и почетният гражданин на старата престолнина Василий Гавура. Тогава пионерите избраха бившия съветски офицер, влязъл заедно с бойните си другари Алексей Лукянов и Семьон Стояновски първи във Велико Търново на 11. IX. 1944 г., за почетен член на клуба за интернационална дружба при училището. После пионерите писаха на Василий Гавура писмо и той им отговори:

„След 21 години аз отново бях във Велико Търново. Посетих България още два пъти — през 1969 г. и 1973 г. Изменил се е нашият град, неузнаваема е станала цяла България... Всичко това е направено от ръцете на вашите деди, бащи и майки, на вашите по-големи братя и сестри, които в героична борба извоюваха за вас щастлив живот.“

Пазете постигнатото и бъдете достойни продължители на техните славни дела.“

Това писмо сега грижливо се съхранява в архива на клуба.

Когато научиха, че по случай 30-годишнината от победата на социалистическата революция във Велико Търново гостуват Василий Гавура и Алексей Лукянов, пионерите основателно се развълнуваха. Толкова хора в древния град желат да се срещнат със съветските гости! Но въпреки голямата си заостреност, Василий Гавура и Алексей Лукянов намериха време и за най-младите си приятели.

В празнично украсената класна стая ученици и учители посрещнаха развълнуваните скъпите гости. Пионерите разказаха

на руски език за своите успехи в училището, за интересния живот в отрядите. Спомени за паметните септемврийски дни на 1944 г. във Велико Търново разказаха техните съветски приятели.

Пионерите им поднесоха много цветя и албуми. Василий Гавура и Алексей Лукянов бяха приети за почетни членове на дружина „Митко Палаузов“ и се разписаха в почетната книга на училището (на снимката). Дълго после в класната стая ехаха любимите съветски песни...

Такава среща между добри приятели остава в сърцето за цял живот.

Снежана НИКОЛОВА

Снимка: Георги ВАЧЕВ

Адреси на дружбата

СССР, Белгородска област, Старооскольский район, с. Роговатое, к-з „Гагарина“, ул. „Ленина“ 9, Колесникова Любовь; СССР, Белгородска област, Шебейкинский район, с. II Цепляево, Вертев Валерий; СССР, Белгородска област, Старооскольский район, с. Преображенка, Фамина Светлана; СССР, Белгородска област, Шебейкинский район, с. II Цепляево, Быкова Галина; СССР, г. Архангельск — 20, ул. „Валаякина“ 4, кв. 17, Третьяков Саша; СССР, г. Архангельск — 20, ул. „Краснофлотская“ 7, кв. 8, Аноприев Олег.

Навременна и ценна помощ оказана на селските труженици учениците от основното училище в Беброво. За награда бяхме изпратени на почивка край красивото Черноморие. В продължение на 18 дни всички участници в бригадата не само укрепихме физически, но четяхме и спортувахме активно.

Щастливи и незабравими ще останат за нас дните, прекарани на красивото Черноморие!

Младен ВЕКИЛОВ

уч. от VI кл., Основно училище — Беброво

В чест на 30-годишнината на свободата в Павликени се проведе тържествена вечер, на която бе закрито и пионерското бригадирско бюро. Учасвуваха над 500 пионери от трите училища в града. Беше отчетена дейността на сборните команди през лятото, а отличилите се пионери — акти висти получиха награди.

На първо място се класира командата „Синята стрела“ с отрядни ръководители Нелия Димитрова и Юлия Стоянова, а на второ — отряд „Червени те връзки“. И двете команди са от училище „Климент Охридски“.

След официалната част започна пионерското увеселение. Запаляхме огън, заплявахме кърпично българско хоро. А вие едното коледно ни завъртя в своя кръгворат.

Колко весел беше този пионерски празник!

Анита ДЕКОВА

уч. от VI кл., „Климент Охридски“ — Павликени

От ранна утрин училищният двор ни събра. Днес нашият народ чествуваше 30-годишнината на своята свобода. Пионерите и чавдарчетата през лятото се готвяха за този ден. А сега трябва да дадем от чет за извършеното. Нашето въздушевание беше голямо. Подредени в стегнат строй, чавдарчетата и пионерите с цветя крачат към трибуната. Начело на колоната са чавдарчетата, символизиращи дружбата ни със СССР. След тях момиче в бяла рокля и тлобус в ръцете символизира мира.

Незабравим е този ден за пионерите и чавдарчетата от дружина „Девети септември“.

Атанаска ПЕТРОВА

Ангелия ГЕНОВА
ученици от VIII „а“ клас
с. Драгомирово

За любознателните

Интересна е историята на скулптурата „Настенка“ на народния художник на СССР С. Коненков. „Настенка“ — това е 14-годишната дъщеря на Михаил Петров, един от ръководителите на партизанското движение в Смоленския край. Чрез нея хитлеристите гестаповци искали да принудят бащата да се предаде. Техният коварен план не успял. Тогава хитлеристите изпълнили предупреждението си: разстреляли Настенка, свързката на отряда.

След войната Михаил Петров помолил С. Коненков, с когото били земляци, да направи портрет на Настенка. Готовата скулптура била поканена най-напред на изложбата на съветските художници, а след това предадена на бащата. Наскоро областният музей в Смоленск получил като дар скулптурата „Настенка“ от бащата на малката героиня.

Едва ли има човек, който да не знае паметника на корнетите на Космоса, издигнат в Москва. Близко до него сега се създава мемориален музей на космонавтиката.

Забележителното е, че по-голямата част от експонатите в този музей ще бъдат истински: двигатели на ракети и завършени се на земята космически кораби, автоматически апарати, които донесоха лунни проби, снаряжения на космонавтите и др. Един от най-интересните експонати ще бъде спускаемият апарат на космическия кораб „Восток“, с който на 12 април 1961 година Ю. Гагарин извърши първия в света орбитален полет.

Велико Търново

По твоите улици тесни
щом тръгна — отивам далеч:
във кървави битки ужасни
с огни, със пламък и меч...

До Янтра приседна ли в мрака,
дочувам гласа на Шишман,
а в тихата вечер от хълма
прозвуча със меч Калоян.

Реката извила се леко,
под Царевец песен реди
и връща ме няколко века
във блясък и черни беда.

Валентина ИЗМИРЛИЕВА

уч. IV кл. — София

Две задачи

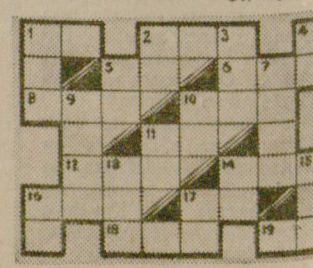
Ако умножим 2 цифри, ще получим резултат 36. Същият резултат ще получим, ако по-голямата от двете цифри разделим на по-малката. Кои са тези две цифри?

Стоян е 2 пъти по-възрастен от своята сестра Богдана. Преди четири години Стоян беше 4 пъти по-възрастен от сестра си. На колко години са сега?

Сричкова кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Консервиран чам зелен фураж; 2. Стил в архитектурата и декоративното изкуство; 3. Български езиковед, лите ратурен историк и библиограф (1859—1939); 4. Градинско или поско цвете с едри, обикновено червени цветове (мн. ч.); 5. Подзем на част на растение (мн. ч.); 6. Гара на ж. п. линия София — Мездра; 7. Български национален революционер, лее и журналист; 8. Низши растения; 9. Квартал на София; 10. Част от дреха (мн. ч.); 11. Съветски военен дец, маршал на Съветския съюз; 12. Цете от рода на игнатката; 13. Иапикси живописец и гравьор (1748—1828);

ОТВЕЩАНИЕ: 1. Ветрове в Южна Италия и Сицилия; 2. Френски писател, музиковед и общественик (1866—1944); 3. Насекоми; 4. Античен град в България, останки в местността Стъклан до Свищов; 5. Дребни румънски монети; 6. Владеене на капиталистическа държава (метрополия); 7. Създаване на по-слабо развити страни и наро

Живодар ДУШКОВ

екскурзовод в Окръжния исторически музей

На завършилите и останали на работа в Строителното управление се осигуряват бекярски квартири в добре обзаведените обществени жилища в управлението, редовна работа и добро заплащане, съгласно получения разряд.

Кандидати се приемат по всяко време.

3—2

СТОПЪЛ ДЪХ НА ЗЕМЯ

Първото ми запознание с автора на „Трета кабина, моля“ стана в редакцията на нашия вестник. В стаята ми влезе младеж с работни джипи, сес сандали на бос крак, с открито лице, което сякаш казваше: „Ето, това съм аз“. Имах чувството, че Кънчо Атанасов се е отбил случайно в редакцията, че каминът му го чаква под прозореца, за да го отведе на строителния обект.

От външността му, от разговора — делови и сжромен, от няколкото разказа, които прочетох с удоволствие, почувствах, че съм се срещнал със сериозен белетрист, идващ в литературата не през двора на гимназията и университета, а направо от живота. Изненада ме младостта на автора и богатата му трудова биография — строителен работник, шофьор, миньор, студент във ВФСИ — Свищов. А „босоногомът му детство“ минава през русенското село Дряковец и през Овча могила.

Един впечатлителен младеж, въздъхнал от житейски товар, бърза да го разтовари в десетки разкази и новели, написани на сладкоумен народен език.

Пина тия редове с радостното чувство, че нашият вестник пръв даде зелена улица на младия белетрист, като напечатва по-голямата част от разказите, събрани сега в първата му книга, озаглавена „Трета кабина, моля“.

Разказите на К. Атанасов намириха и намират добър прием в много столични вестници и списания, спечелиха няколко конкурса, което е едно утвърждаване на младия талант и импулс за написването на нови творби.

И ето, от няколко дни в едно с автора се радваме на неговата книга, поднесена на читателите от библиотеката „Смяна“ на издателство „Народна младеж“. В нея са събрани 23 разказа, които очертават творческата физиономия на автора й.

След прочитането им остава с чувството, че си се срещнал с талантлив разказвач, който не съчинява, а разказва простици, по човеци за неща близки на душата му, преживяния, почувствания и изстрадания. Това са късчета от живота, премисли през сърцето, претворени в живи образи. В тях личи майсторството на автора да разказва със сочен, емоционален език, с тънко чувство за детайл, с умение да създава атмосфера, да води непринуден диалог.

Когато четях разказите на К. Атанасов, събрани в тази малка книжка, приятно изнемадан от езиковите постижения в нея, неволно си спомних мисълта на един изтъкнат светски писател: „Аз познавам много добри прози“

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 19 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.30 — „Роден“ — чехословашки игрален филм; 12.30 — Информационен дневник; 17.30 — „Парола „Звезда“ — предаване за деня; 18.00 — Новини; 18.10 — „Дела, планове, перспективи“; 18.20 — „Утро ще бъде късно“ — публицистично предаване; 18.55 — „Витка на земя“ — филмов репортаж; 19.10 — Кошчет на народна музика; 19.30 — Мислов: „Първата столица“; 19.50 — „Лека нощ деца“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Телевизионен театър: „Хоро“ — А. Страхмиров; 22.05 — Вчераш днес, утре; 22.15 — Диалог с вековете: „Пътните станции на историята“; 22.35 — Морфе: „Людките на Своята“; 22.45 — Новини.

ПЕΤЪК — 20 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.30 — „Искан всичко да знам“ — предаване за деня; 10.40 — „Младият комунист“ — игрален филм на ДР Вьетнам; 12.30 — Информационен дневник; 18.00 — Новини; 18.10 — „Ние помениме“ — документален филм за Юношката организация; 19.10 — Вечният възел — публицистично предаване; 19.40 — „Изумруденият град“ — детски мултипликационен филм; 20.00 — „Време“ — информационна емисия на Централната светска телевизия; 20.30 — „Руните стрелат“ — светски телевизионен филм (първа серия); 21.35 — „Гамонда“ — балет по музика на Глазунов; 22.40 — Новини.

СЪБОТА — 21 СЕПТЕМВРИ

10.00 — Новини; 10.10 — „Урок в история“ — предаване за юниорите; 10.50 — „Капитан Улоран“ — игрален филм на ГДР; 13.00 — Морфе: „Людките на Своята“; 13.10 — Хумористични миниатюри; 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Спорт на мозайка; 14.15 — Телевизионен театър: „Моят приятел“ — постановка на Свещската телевизия; 15.55 — Реклами; 16.00 — Футбол: „Локомотив“ (София) — „Тракия“ (В. Пазува); Реклами; 17.30 — Новини; 18.00 — Ден на морето; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — Панорама; 21.00 — Тържествен концерт по случай празника на БМФ; 22.30 — Новини.

ИНДЕКС 21301

Ведения с лоша композиция, но не познавам добро произведение с лош език.

Визкательният литературен критик може да намери и недостатъци в книгата на нашия млад земляк — неумение навсякъде добре да композира разказите си, езиково разточителство, не винаги умело изведена до край авторова идея, по койот от тях не би могъл да отрече умението му да разказва вълнелателно. А това не е малко постижение за един двадесет и осем годишен разказвач.

Сюжетите на част от разказите в „Трета кабина, моля“

ля“ са почерпани от селската действителност, а другата — по-голямата част, са с работническа, строителна тематика. Мисля, че с еднакво умение авторът изобразява нашето село и новия герой — строителния работник, защото ги познава и обича.

Че наистина К. Атанасов умее да създаде атмосфера, може да усети всеки читател, когато прочете разказа „Сърнето“. В него е изведен типичен разказвач и типичен, точен наблюдател и художник К. Атанасов. И не само в него.

Младият белетрист има широка амплитуда от настроения. Ако в един разказ е поет (най-вече в селските), то в други като „Ден като всички други“, „Тримата“, „Семейство Маслени“, новелата „Рудник“, „Надежда“ гатата е мъжествена, сурова, като самата изобразявана действителност правдива и убедителна.

Като всяка първа книга и „Трета кабина, моля“ си има своите неизбегни уязвими места, за които някъде в тези бегли бележки споменах. Моят задача сега обаче е не да се ровя в тях, а да изразя радостта на целия редакционен колектив на в. „Борба“, от успешния дебют на младия разказвач.

Христо МЕДНИКАРОВ

Кинофестивал на туристическите филми

От 26 до 28 септември т. г. Вело Търново ще бъде столица на нашето кинолюбителско движение. За петти път в града ще се развее флагът на фестивала и в продължение на три дни пред многобройните почитатели на туристическата тема в салона на Профсоюзния дом на културата ще бъдат показани най-хубавите филми на любителските киностудии от страната, създадени през последните две години.

Досега са получени заявки за участието на 30 кинолуба от страната със 70 филма, предимно цветни.

Тържественото откриване на Петия републикански кинофестивал на туристическите филми ще стане на 26 септември от 18 ч. в Профсоюзния дом на културата, след което ще бъдат проектирани филми

Христо СТОЯНОВ

П Л Е Т

разказ

гар в тоя пушинак. Той остава бравдвата на чукана и как то е застанал прав, вижда Яна да иде към него. Обляк

да се е като за празник и иде. Не стъпва, ами върви по върше на тревите и на цветята. Как ли я удържат?... — Яно...

Яна се скрива и се задава пак от другия край на поляната. Задянала е люлката от прее си и плаче. От очите й съзря текат, а устите й не...

— Нани-на... Нани... На ни-на...

А люлката е празна, Яна иде от гробището, дето е изпразнила люлката...

— Яно... Само глас и празна поляна с нетръгнати треве и росни цветове. Рано сутринта са отворили люлките си. Яна излиза от колибата, закинала зад ухото с китката от тези цвети. Иде към него и плаче. Устите й плачат, а очите й се смеят и тичат към него. Само две очи са се затирили срещу му по шарената поляна... Сандето се пресяга да вземе китката и изчезват и китката, и очите.

— Яно...

А пък Яна я няма. Само бравдвата и неизправеният колек лежат на чукана отпреде му. Сандето вдига стомничката и отпива вода. Вода та мирше на пръст, но е сладка. Сладки влагата и в устата му и като мине надолу по гърлото, ромоли като чучур на чешма и го напълва с хладина. Крайчешката дрънчат менши и свири хармоника. Сандето свири, а жените подпират на поставете кобилиците и заиграват. Поите им се влигат високо и светват калайдисани колени, а Сандето свири и не види нищо. Яна я няма, чешмата пресъхва и жените си тръгват с празни котли...

— Яно...

Замахва с наджачката и чепът се откътва.

— Хрис...

— Мамичката ти изкриве на...

А коледът вече е прав и става за плет. Прави дупка в топлата земя, налива вода от стомната и млати отгоре с бравдничката.

— Пляк... Пляк... — пляка налятата в дупката вода и хвърля пръски по гащите му.

— Мамичката ти и водича...

— Кое?

Сандето се обръща. Дядо Сейо връзва магарето си за един забит колек. Значи той, а не гласът му е запитал „кое“?...

— Нищо — отвръща Сандето.

— Каза нещо — заяде се дядо Сейо.

— Нищо не съм казал... Гласът ми каза „мамичката ти и водича“...

— Защото те пръска ли?

— Аха...

— Не може да не те пръска... Няма да е вода тогиз,

Дядо Сейо мачка с първурите си росните цветове на тревите и идва при него

— Искан ли мел?

— Искан...

Сандето занаса една чувена паница мед. Сетне донася и лъжица. Дядо Сейо гребе по малко и приляска сладко. Чисти вошната.

— Хубав е медът, ама мно го вошница си оставил.

— Това е от последката.

— Миреше на лина...

— От лина и акация е...

— Може...

Магарето на дядо Сейо беше се измъкнало от оглавника и побесняло тичаше да покрие Сандевата магаричка.

— Чакай, ей... Стой

Сандето грабна подострени колек и гърти нататък. Прибра магаричката в обора и й тури сено, косено от сенчестото място. Сено то пълнеше очите му с мирзмата и цвета си.

— Много я пазих — усмива се дядо Сейо.

— Пулна е...

— Първексия сигурно...

Дядо Сейо гребна още веднъж.

— Наядох се... От пъпа ми ще излезе...

— Шом си се наял — спри.

Пощурелният мъжкар се укроти, запаса се, но сетне пошуря пак от нещо, грабна по сенките и потъна в гората.

— Ти какво си заправил?

— Запита дядо Сейо.

— Плет — отвръща Сандето и хвана бравдничката.

Дядо Сейо заклати остарялата си глава.

— Добитък няма... Девет метра плет да туриш, от човека не мож се загради... Чо векът е дявол...

— Да е заградено...

— Аха, себе си градиш си гур... Ти си си ти... Девет десет метра плет да туриш, не мож се оградя... Светът през плета ще влезе в тебе.

— Кое?

— Светът, кое... Светът, казвам, и през плета ще влезе в тебе.

— Абе да е заградено...

— Гради, като нямаш друга работа...

— А, имам...

— Отивам да дияр магаре то.

Дядо Сейо хвана оглавника в едната си ръка, прескочи вадата, мина в сянката на гората и се изгуби. Сандето постая прав. Тури шени край устите си и викна тихо. Съсем тихичко:

— Хора... Ей, хора...

Кънчо АТАНАСОВ

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

За купата на УЕФА

„Етър“ (ВТ) — „Интер“ (Милано) — 0:0

Рекордно посещение на стадион „Ивайло“ ● Мачът през погледа на Ат. Цанов и Л. Суарес ● Оценки, анализи, прогнози за реванша на 2 октомври в Милано

Очакванията се оправдаха. Давубят бе остър, оспорван още след първия съдийски сигнал. Гостите от прославения милански отбор показваха, че не са се отърсили от прословутото „катеначо“, отново заложиха на плътна защита и... воюваха, за да не получат гол. Напред само Бонинсеня се мъчеше да пробива, пригласява му Мариани и очисти Николи. Но в общ план италианските футболисти трябваше да се бранят. Защото натискът на втория български представител в турнира за купата на УЕФА бе настойчив, топката се задържахше по-дълго пред полето на гостите, много често опитният Борлон се оказваше последна преграда пред напращащите нападатели във вилетово трико.

Трудно е да се изброят остри моменти, изковани от етерци в 90-те минути на мача, но все пак се открояват три майсторски изпълнения на Ив. Петров (един от най-активните в „Етър“), които за върхушка и със силни, опасни удари.

В защитата на „вилетовите“ тандемът Чакров — Грозданов улавяше всичко, замислено от италианците, още в задорна му, рушаха атаките, бързо подхранваха нападателите, неведнъж дори Чакров се устремяваше опасно напред. Маневрено игра Митов, и той бе с вкус към атаката. Ценният нападател Цекос се бореше, веднаж дори улучи

гредата (69-та мин.), но пове че и той не можа да постигне.

Съдийската тройка Хилми Ок, Нихат Гонтер и Орхан Демир (всички от Турция) ръководи прецизно, показани бяха общо 5 жълти картонки (срещу Ориали, Фелеле, Бонинсеня, Коцев и Чакров), но в някои моменти не прояви разбиране на авантажни положения, ошети направо „Етър“, о не отсъди 11-метров удар за спъване на Ив. Петров (44-та минута).

Равният резултат е безспорен успех и ще намери място в спортния летопис на „Етър“. Сега трябва трезво да се анализира слабостите, да се преодолее психическата бариера (някои, като например Дудчев, като че ли повечко, отколкото трябва, се бяха самореклетирали от голямото име на съперника). В отговора мач може и трябва да се воюва докрай за излизане с чест от даубоя.

Ето какво споделиха след мача двамата треньори и други ги дължостни лица.

Лунс СУАРЕС: „Хубава игра не направихме, защото бяхме принудени да се браним. По-важен бе крайният изход. Доволен съм от резултата. Нашата цел беше здрава защита. Постигнахме я. Вратарят ни спаси много силни удари. Имахме само две възможности — чрез Бонинсеня в началото и към края на мача. Домакните нападнаха по често, но си служеше с високи топки, където ние преняхож дахме. Най-много главоболия ни създадоха Ив. Петров и Илчев. Ще бъда доволен и на 1:0 в Милано...“

Ат. ЦАНОВ: „Мъжествен двубой. Бяхме по-активни, за служавихме победата. Пропуснахме много положения, спъването на Ив. Петров бе чиста дузпа. Съпътните играчи в строго защитен вариант. Ще се борим мъжки и в реванша“.

Андре РАДУЛЕСКУ (Румъния), представител на УЕФА: „Много хубав мач — бързина, кондиция, два-три пъти домакините бяха пред пълен успех. Вратарят на „Интер“ спasi невероятни топки. Българите доминираха, шансовете им за изхода също не са малки. Отлична организация, много спортсменска публика“.

Г-н ФРАЙЦОЛИ, президент на „ИНТЕР“: „Кавалерска борба, ефективни моменти пред вратите, фантастична с образцовото си държане публика, която показва обективност. Разбрахме, че не случайно „Етър“ ни е въздъхнал страх, не случайно... обрвахме толко

ва сериозно внимание на нашите състезатели. Горещ благодарим на ръководителите на града, публиката и де ятелите за отличното гостопримство“.

СЪСТАВИТЕ: „ЕТЪР“ — П. Петров, Лулчев, Чакров, Митов, Грозданов, Великов, Ив. Петров, Василев, Цекос, Коцев, Илчев (80-Кирилов);

„ИНТЕР“ — Борлон, Фелеле, Ориали, Кателани, Джубертони, Факети, Мариани (76-Мораро), Мацола, Бонинсеня, Бертини, Николи.

Стадион „Ивайло“, 18 септември, 27,000 зрители.

Александър ТОШЕВ

Хандбал

Републикански

турнир

Първият кръг от републиканското първенство по хандбал за девойки старша възраст — „А“ група събра във Велико Търново 6 отбора. В продължение на четири дни бяха изиграни 15 срещи. С най-добър актив завършиха хандбалистките от „Кърпачев“ (Лч.), които оглавиха временното класиране, следвани от ЦСКА „Септ. знаме“, „Канев“ (Хс), „Локомотив“ (Пд), „Спортист“ (Кремиковци) и „Етър“.

Защо великотърновските хандбалистките останаха само с 2 точки, защо не съумяха да се възползват от домакинството си? По рестоми и физически качества етерките не отстъпваха на съперничките си. Подготовката обаче бе далеч от равнището на останалите участници в групата. Липсва на разпределители в отбора водеще до мундност в нападенията. Зрителите бяха разочаровани и от представянето на вратарките, които сякаш случайно се бяха оказали на игралното поле. Нямаше дух, амбиция за достойно представяне. Логично дойдоха и загубите: 7:11 срещу ловчанки, 6:12 срещу ЦСКА, 5:8 с „Локомотив“ Пд, 4:10 срещу „Канев“ (Хс). Единствената победа бе записана срещу състава на Кремиковци — 11:7.

Налага се да се вземат бързи мерки за подобряване на игровата и тактическа подготовка на „Етър“, отговаряща на съвременното развитие на хандбала.

Веселин ВАСИЛЕВ

Велико Търново — Самоков 3:2

Една чудесна инициатива на републиканската секция „Ветерани“ и Българската федерация по футбол — първият турнир за първенство на страната на ветераните вече „набира скорост“. Започнаха срещите между окръжните първенци. В този краен кръг на първенството участва и нашият окръг, представен с два отбора: Велико Търново (сборен от „Етър“, „Локомотив“ ГО, „Левски“ „Лясковец“ и Павликини).

В неделя на стадион „Ивайло“ във Велико Търново соборният отбор игра първата си среща по системата на отстраняването с представителя на Софийски окръг — отборът на Самоков. Развоят на състезанието се поправи на многобройните почитатели, които се вълнуваха от хубавите изпълнения на познатите от близкото минало Бакуи (Димитър Радев), Кото (Коло Кръстев), на бомбените изстрели на К. Николов (ГО) на енергичните все още Ст. Навевски (Лясковец), Г. Кръстев (Лясковец) и други.

След интересни комбинации станаха голетите: в 10-та и 62-та минути на К. Николов и в 53-та мин. на К. Кръстев. Кръстев дойде при 3:2 за великотърновчани, които следнаследна неделя ще играят с победителя от мача Видин-Враца.

Съставът на нашите ветерани: Г. Арабаджиев (Лясковец), Д. Долмов (ВТ), Ст. Навевски (Лясковец), Д. Радев (ВТ), Л. Илчев (Лясковец), И. Йорданов (Лясковец), Г. Кръстев (Лясковец), Д. Байдалков (ВТ), К. Николов (ГО), К. Дуков (ВТ), К. Кръстев (ВТ). В игра влязоха и Т. Цанев, Р. Радев и П. Бижев (тримата от В. Търново).

Александър ГЕОРГИЕВ

На поход

Наскоро, в чест на 30-годишния юбилей на социалистическата революция, съветът по туризъм при МЗ „Червена звезда“ организира двудневни походи до исторически обекти.

Бяха посетени „Булдучжа“, хижите „Узана“, „Деве ти мари“, „Мазалат“, „Осенкова поляна“. Десетки туристи преминаха по стъпките на партизаните от Габровско-Севлиевокия отряд, поклониха се пред паметта на падналите в борбата с фашизма герои. Заводски туристи достигнаха и до Ниската застава на южната граница, с която комсомолската организация поддържа дружески връзки

Милка ДЕНЕВА